

अप्रयत

- अप्रयत a. unprepared, impure (r).
 अप्रयत्न m. want of effort, indifference; adj. not endeavouring, indifferent about (loc).
 अप्रयुक्त a. not employed; unusual.
 अप्रयुक्तन् a. not indolent; watchful, attentive.
 अप्रयुज्यमान a. not being applied.
 अप्रयुक्ति f. non-activity, indolence.
 अप्रशस्त or अप्रशस्त a. unpraised or unpraiseworthy; bad, evil.
 अप्रसक्ति f. non-attachment to, abstinence from (loc).
 अप्रसन्न a. not calm, uneasy, displeased.
 अप्रसिद्ध a. unfinished, unsettled; unknown, unheard of.
 अप्रसूत a. unpraiseworthy; not being spoken of, not the topic of conversation.
 अप्राज्ञ a. unwise, stupid; abstr. °ता f.
 अप्राण, अप्राणन्, & अप्राणिन् a. lifeless, inanimate.
 अप्राधान्य n. the being secondary or inferior.
 अप्राप्त a. not obtained; not established by a rule, unproved; not arrived, not occurred, not full grown.
 अप्रामाण्य n. no authority or proof.
 अप्रासाविक, f. ई not belonging to the matter.
 अप्रिय a. unkind, unfriendly, disagreeable.
 अप्रियवद् & °वादिन् a. speaking unkindly.
 अप्रियकर a. causing displeasure.
 अप्रीति f. want of love, enmity.
 अप्रीतिकर a. not giving joy.
 अप्रेक्षणीय a. not worth seeing, ugly.
 अप्रेक्ष्य a. invisible.
 अप्लुता f. a kind of disease.
 अप्सरस् & °रा f. Apsaras (a cert. class of fem. deities).
 अप्सर n. forehead or face.
 अप्रफल a. fruitless (l. & f.); emasculated.
 अप्रफलप्रेप्सु a. not desirous of any result or recompense.
 अप्रफलाकाङ्क्षिन् a. the same.
 अप्रपिण & अप्रपिण a. frothless.
 अप्रबद्ध a. untied, unconnected, nonsensical.
 अप्रबन्ध a. not to be bound.
 अप्रबर्ह a. not yet having tail-feathers.
 अप्रबल a. weak, feeble; f. आ woman, maid.
 अप्रबलीयस् (compar.) weaker.
 अप्रबल्य or अप्रबल n. weakness, disease.
 अप्रवह्यकार्य a. not to be expelled or excluded.
 अप्रबाध, °क, & अप्रबाधित a. unimpeded.
 अप्रबान्धव a. having no relatives.
 अप्रबान्धवकृत a. not brought about by relatives.
 अप्रबालसत्त्व a. having an unchild-like disposition.
 अप्रिभीयस् & अप्रिभ्यत a. fearless.
 अवीज n. no or bad seed; adj. without seed or manly strength.
 अवीजक a. not having (good) seed.
 अवुद्धि a. ignorant (also °मन्); f. ignorance.
 अवुध् & अवुध् = prec. adj.
 अवुध्य a. not to be awakened.
 अवुध्यमान a. not awaking.
 अवोध m. ignorance; ignorant; °पूर्वम् adv.
 अवज्ज a. born in water; n. a lotus-flower.
 अव्वसरस् n. a lotus-pond.
 अवज्जा a. water-born.
 अव्वद m. year (lit. giving water; cf. वर्ष).
 अव्वपर्यय m. change of the year.
 अव्वया (instr.) from desire to give water.
 अव्वार्ध a. half-year.
 अव्वदुर्ग n. a fortress (protected) by water.
 अव्वदिवत a. having the waters as deity.
 अव्वि m. ocean, sea (lit. water-receptacle).
 अव्वम्व a. living (only) on water.
 अव्वम्वस् a. unbrahmanical; n. misdeed, violence.
 अव्वम्वन् m. no Brahman; adj. without Brahman or prayers.
 1 अव्वम्वान् m. no Brahman.
 2 अव्वम्वान् a. without Brahman.
 अव्ववन् a. not speaking, silent.
 अव्वक्त a. not imparted; not attached or devout.
 अव्वल्य a. not to be eaten.
 अव्वल्यम्विचिन् a. eating forbidden food.
 अव्वम्व a. luckless, unfortunate.
 अव्वम्वित a. unspoken, untold.*
 अव्वम्वित्वा ger. without saying.*
 अव्वम्व n. inauspicious; n. misfortune, ill-luck.
 अव्वम्व a. free from fear or danger, safe; n. safety, superl. greatest a.
 अव्वम्वकर & कृत a. procuring safety.
 अव्वम्वद, °म्वद, & °म्वदायिन् a. giving safety.